

Zabawy na 5 czerwca

Zostań moim przyjacielem - Eliza Rozdoba

Zostań moim przyjacielem
i na co dzień i w niedzielę,
ja dla ciebie wszystko zrobię,
nawet deser oddam tobie
i czerwony wóz strażacki,
stare klocki, brata znaczki
i książeczkę z naklejkami,
siostry pudło z zabawkami
i jej ulubione lale
i nie będzie mi żal wcale...
Zostań moim przyjacielem,
dam ci dwie drożdżówki z serem
i kawałek czekolady,
co już zjeść nie dałem rady,
i w kieszeni spodni noszę,
zgódź się, zgódź, tak ładnie proszę!
Dam ci nawet jeden grosik,
co na szczęście możesz nosić...
Wszystkim z tobą się podzielę!
Zostań moim przyjacielem!

Rozmowa z dzieckiem na temat wiersza.

Dziecko odpowiada na pytania:

- Kogo możemy nazwać przyjacielem?
- Dlaczego warto mieć przyjaciela?
- Co Ty byłąbyś w stanie zrobić dla swojego przyjaciela? -
- Gdzie możemy znaleźć przyjaciela ?

„Moim przyjacielem jest...ponieważ”-dziecko opowiada o swoim przyjacielem

MAM PRZYJACIELA – [@Śpiewanki.tv - Piosenki dla dzieci](#) nauka i śpiew piosenki

https://www.youtube.com/watch?v=mGsicfW_yG8

SILA PRZYJAŻNI | Piosenki DLA DZIECI | Ciocia TUNIA | TuniaTv

<https://www.youtube.com/watch?v=1Vh14I7RB9o>

Rodzic czyta zdania, dziecko mówi, czy się zgadza, czy nie .

- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto nas pociesza, gdy się martwimy.
- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto się z nas naśmiewa.

- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto pożyczy nam swoją ulubioną zabawkę.
- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto jest dla nas niemiły.
- Prawdziwy przyjaciel musi mieć tyle samo lat co Ty.
- Prawdziwy przyjaciel ma dla nas czas.

„Mój przyjaciel” praca plastyczna

Bajki artykulacyjne "Indianie"- zabawy logopedyczne

Indianie wyruszają ze swojej wioski na polowanie. Żegnają się ze swoimi dziećmi (cmokając całujemy palce prawej ręki) i żonami (cmokając całujemy palce lewej ręki). Wsiadają na swoje konie i jadą (naśladujemy językiem tętent koński, zmieniając brzmienie przez inny układ warg) przez most (usta jak do „u” i kłaskanie), a potem przez prerię (usta jak do „i” i kłaskanie). Konie zmęczyły się (parskanie) i dają znak, że chcą pić: ihaha, ihaha, ihaha. Indianie zatrzymują swoje konie: prrr... prrr ... prrr... Konie piją (ruchy języka z dołu do góry, naśladujące picie zwierzęcia). Nagle Indianie ujrzeli zwierzynę i strzelili z łuku. Zbliżała się noc, więc musieli rozpaść ognisko. Nie mieli zapalek. Zaczęli od małej iskierki i musieli mocno dmuchać, żeby ognisko się rozpaściło (dmuchanie w złączone ręce). Upiekli na ogniu zwierzynę i zrobili sobie ucztę (mlaskanie i oblizywanie szeroko otwartych ust). Po pewnym czasie zachciało im się spać (ziewanie) i zasnęli (chrapanie). Rano Indianie zwołali rozbiegane konie : a-e-o, y-u-i (przeciągamy samogłoski). Wsiedli na nie i pojechali przez prerię (usta jak do „i”, kłaskanie), a potem przez most (usta jak do „u” i kłaskanie). Wrócili do wioski i witają się ze swoimi dziećmi (cmokając całujemy palce prawej ręki) i żonami (cmokając całujemy palce lewej ręki).

[karta pracy nr 1](#)

[karta pracy nr 2](#)

Zabawy na 4 czerwca

„Mój sposób na nudę” wypowiedzi dzieci

Co to jest nuda?, Co można robić, żeby się nie nudzić?

„Zabawy z Supelkiem” - zabawa matematyczna

Dziecko ma 10 narysowanych postaci kolegów, komplet cyfr i znaków matematycznych.

Rodzic wciela się w rolę Superka i opowiada dziecku: Mam dziś nudny dzień, choć zapowiadał się bardzo wesoło. Dziś po południu mieli przyjść do mnie koledzy – pokazuje 10 postaci- jest ich 10 mówi dziecko.

Ale dwóch kolegów uprzedziło mnie, że nie przyjdzie – odsuwa dwie sylwetki. (układa to zadanie ze znaków matematycznych i cyfr) $10 - 2 = 8$ Ilu będę miał gości? $10 - 2 = 8$

Następnie dziecko zostawia 8 sylwetki kolegów. Rodzic odsuwa dwie sylwetki od 8 i mówi, że jeszcze dwóch kolegów nie przyjdzie, ponieważ są chorzy. Ile zostało? Układa zadanie $8 - 2 = 6$

dziecko robi kilka takich ćwiczeń

Zabawa z piłką „Jestem piłką” - zabawa naśladowcza

Dziecko zamienia się w piłkę i naśladuje wszystkie ruchy, jakie wykonuje piłka poruszana przez rodzica

- odbija piłkę o podłogę w różnym tempie, dziecko skacze obunóż, w miejscu w takim samym tempie jak piłka,
- kołysze piłkę, trzymając ją oburącz wysoko nad głową, dziecko kołysze się na boki w tym samym tempie co piłka,
- kręci piłkę jak bakiem, dziecko obraca się w miejscu,
- toczy piłkę po podłodze, dziecko kładzie się i turla po podłodze,
- wystukuje piłką różne rytmy, dziecko tupie bądź je wyklaskuje

Zabawa „Ciasto” – dziecko leży - to ciasto, obok niego klęczy rodzic wyrabiając ciasto. Rodzic delikatnie je ugniata, poklepuje, głaszcze. Zmiana ról.

Tajemnice światła.

„Skąd wiemy, że jest dzień?, Czym się różni dzień od nocy?, Co możemy robić, gdy jest widno, a nie możemy robić, gdy jest ciemno?”

Światło na Ziemi może być naturalne, bądź sztuczne. Sztuczne światło jest wynikiem działalności człowieka- wytwarzają je -np lampy. Naturalne światło pochodzi od Słońca, które oświetla Ziemię, powodując, że mamy dzień. Gdy w wyniku obrotu Ziemi, promienie słoneczne przestają docierać do jakiegoś obszaru, mówimy, że na tym obszarze panuje noc. Światło porusza się z ogromną prędkością- jego podróż ze Słońca na Ziemię zajmuje zaledwie niewiele ponad 8 minut.(możemy ustawić minutnik na 8 minut i uświadomić dziecku ile to jest)

Potrzebne będzie lusterko

Lusterka same nie dają światła, żeby zobaczyć błysk, trzeba ustawić lusterko w taki sposób, by odbijało światło z jego źródła – na przykład z lampy lub Słońca. Podobnie jest z Księżycem – mimo tego, że czasem widzimy, jak rozświetla noc, w rzeczywistości odbija światło Słońca.

Zabawa rytmiczna „Wiosenny deszczyk”

<https://www.youtube.com/watch?v=aqWQBPGqhvs>

[karta pracy nr 1- odejmowanie](#)

[karta pracy nr 2 - rymowanka](#)

Zabawy na 3 czerwca

Nowa dziewczynka

Olga Masiuk

Supełek i Pak przyszli pierwsi do przedszkola i usiedli na dywanie, czekając aż nadejdą pozostałe dzieci. Nagle Supełek szturchnął w ramię Paka:

– Patrz! – i kazał mu spojrzeć w kierunku drzwi, przez które weszła właśnie dziewczynka z jakąś kobietą. Pani podeszła do nich i zaczęły rozmawiać. Dziewczynka

odsunęła się nieco i nieśmiało rozglądała się wokół.

– Ale jest opalona, co? – zwrócił się Supełek do Paka.

– Jesteś niemądry. Ona ma taką skórę – pouczył Supełka Pak.

– Jak to? Taką brązową? – zdziwił się Supełek. – Takiej nie widziałem.

– A ty jakiego masz koloru? – zapytał Pak.

– No... niebieską.

– Właśnie – odpowiedział Pak. – Nie taka znowu częsta. A ja mam żółtą. Też wyglądamy inaczej niż większość dzieci w przedszkolu. Supełek spojrział uważnie na swoje łapki. Rzeczywiście. Nigdy się nad tym nie zastanawiał. Tymczasem dziewczynka przyglądała się dzieciom wchodzącym do sali. Kobieta, która rozmawiała z Panią, podeszła do niej, pocałowała ją w policzek i pomachała ręką. Widać było, że dziewczynka chciała wykonać krok, żeby pójść za kobietą, ale wzięła głęboki oddech i została na miejscu. W powietrzu zawisło jakieś napięcie, bo wszystkie dzieci bez słowa usiadły na dywanie i przyglądały się tej nowej. Ona zaś, łapiąc ich spojrzenia, czuła się chyba nieco przerażona. Na szczęście Pani wzięła ją za rękę i przyprowadziła do dzieci.

– To jest Mia – powiedziała Pani.

– Cześć – Blue wstała i wyciągnęła rękę.

Mia z uśmiechem uścisnęła dłoń i z pewnym trudem powtórzyła: „Część”.

– Mia bardzo słabo mówi po polsku. Jest w Polsce od niedawna. Mówi trochę po angielsku.

– Ja też mówię po angielsku – ucieszył się Staś. – Ha! ju du du? – Zapytał.

– Hau hau – to nie po angielsku – skrzywiła się Marysia.

Wszystkie dzieci wybuchnęły śmiechem. Mia, widząc, że wszyscy się śmieją, także się uśmiechnęła.

– Widzicie – powiedziała Pani – udało nam się porozumieć. Spróbujmy się teraz przedstawić. I dzieciaki wymieniały swoje imiona, a Mia próbowała je powtarzać.

– Jestem Supelek – powiedział Supelek i wyciągnął w stronę Mii niebieską łapkę.

Mia chętnie ją uścisnęła i powiedziała:

– Upeł.

– Nie. Nie upeł, ponieważ jestem jeszcze mały. SU – PE – LEK.

– Supelek – powtórzyła w dużym skupieniu Mia.

– Już chciałbym, żeby znała tyle słów, żebym mógł ją zapytać, skąd jest i co lubi. Szkoda, że się nie uczę angielskiego – westchnął Supelek.

– Widzisz, może teraz zechcesz dołączyć na zajęcia z innymi – powiedziała

Pani. – Mia mogłaby ci wtedy powiedzieć wszystko o sobie.

– Teraz ja – Pak odsunął Supełka – Jestem Pak – przedstawił się i wykonał elegancki ukłon.

– Pak – powtórzyła bardzo wyraźnie Mia.

– Póki co musimy opracować jakiś system porozumiewania się – powiedziała Blue.

– I szybkiego uczenia Mii nowych słów – dodał Staś.

– Potem się nad tym zastanowimy – zawołała Marysia. – Chodźcie teraz pograć w piłkę. Możemy iść na plac? – zapytała Panią.

– Chodźmy – odpowiedziała Pani.

– Idziemy grać w piłkę – zwróciła się do Mii Marysia, wskazując na gumową kulę, którą Jacek już trzymał.

Mia pokiwała głową. Na przedszkolnym placu było bardzo przyjemnie. Słońce prażyło już lekko.

Dzieci rozdzieliły się na dwie drużyny. Mia trafiła do drużyny Supełka, Blue i Marysi. Jacek stanął na bramce. Piłka turlała się szybko po boisku to w jedną, to w drugą stronę. Wciąż jednak nie było bramki. W końcu potoczyła się pod nogi Supełka. Nie wypuszczając piłki, Supełek przedarł się przez pole przeciwnika. Metr przed bramką zwoleł. Był otoczony przez dzieci z drużyny przeciwnej. Nagle zobaczył, że Mia macha do niego ręką. Skierował w jej stronę piłkę, która przeleciała między nogami kolegów. Mia odebrała ją i mocnym kopnięciem posłała prosto do bramki.

– Gooool!!! – wykrzyknęła Blue.

– Gooool! – wrzasnął Supełek.

– Gooool! – zawołała Mia.

I wszyscy zawodnicy zwycięskiej drużyny rzucili się sobie na szyję.

– Czasem nie trzeba znać zbyt wielu słów, żeby strzelić komuś bramkę – westchnął Pak, który był w przegranej drużynie.

Dziecko odpowiada na pytania : Kto zjawiał się w przedszkolu? Jak wyglądała nowa dziewczynka? Jak miała na imię nowa dziewczynka? Jaki kłopot miały dzieci i Mia? Jak zachowały się dzieci w stosunku do nowej dziewczynki? Jak myślicie, czy z każdym człowiekiem można się porozumieć?

„Podróż”- zabawa ruchowa

Dziecko razem z rodzicem wyrusza w podróż i idą po: ostrych kamieniach, miękkim mchu, wodzie, piasku, lepkiem podłożu, można tworzyć różne inne warianty zabawy.

„Dobrze z tatą iść” osłuchanie i nauka piosenki W Chotomskiej , A Markiewicz

<https://www.youtube.com/watch?v=2Gia2zAK2Uc>

Dziecko podczas słuchania muzyki rytmicznie uderza dłońmi o kolana, siedząc w siadzie skrzyżnym.

Dziecko stoi za rodzicem maszerują w rytm melodii piosenki , (rodzic prowadzi dziecko idzie za nim) , na przerwę w muzyce dziecko i rodzic odwracają się do siebie twarzami i klaszcząc swoimi dłońmi w dłonie rodzica wystukują rytm z recytacją : *dobrze z tatą iść*

Dziecko ma klocek i recytując słowa *zi-mne-lo-dy*, stuka cztery razy klockiem o podłogę;

zjem- kładzie kolocek przed sobą,

Dziecko śpiewa piosenkę z gestodźwiękami- z wykonywaniem gestów ; 4 klepięcia dłońmi o kolana, 4 klaśnięcia na zmianę.

„Koledzy z dalekich krajów” zabawa dydaktyczna

Dziecko ogląda zdjęcia, fotografie dzieci o różnych kolorach skóry, włosów, różnie ubranych.

Czym różnią się dzieci?, Co mają takiego samego? (trzeba tu tak pokierować rozmową, żeby dziecko stwierdziło, że wszystkie dzieci chcą być szczęśliwe i kochane, mają rodziców, lubią się bawić, chcą się uczyć)

[karta pracy nr 1- czytanka](#)

[karta pracy nr 2- dzień dziecka](#)

Zabawy na 2 czerwca

„Mam prawo do...” wiersz Jarosława Poloczka

Mam prawo do życia, do bycia, do chcenia.
Mam prawo do miłości, radości, tworzenia.
Mam prawo do nauki, wiedzy i wiary.
Mam prawo do marzeń, do snu i zabawy.
Mam prawo do gniewu i złego nastroju.
To wszystko jest takie poważne, dorosłe,
Powieм to jak dziecko, zwyczajnie, najprościej.
Chcę się bawić w piaskownicy, dom zbudować dla dżdżownicy.
Z kolegami w piłkę grać i niczego się nie bać.
Latem lizać zimne lody, stać na deszczu dla ochłody

Chcę na łące zrywać kwiaty i przytulać się do taty.
Zimą toczyć śnieżne kule, i się z mamą pieścić czule.
Chcę by mi czytano bajkę, o kocie, co palił fajkę.
Chcę też domek mieć na drzewie, i co jeszcze chcę mieć nie wiem.
Ale jedno wiem na pewno, to chcę mieć:
Prawo do godnego życia, Bez wojen, głodu i bicia,

Bez strachu, smutku i łez.
Cześć!!!

„Co to znaczy że mamy prawo do czegoś?- dziecko podaje swoje pomysły

[Karta Pracy 4.20](#)

„Piosenka o prawach dziecka” nauka i śpiew

<https://www.youtube.com/watch?v=Mudintn3BM4>

UNICEF – organizacja , która dba o to, by dzieci miały swoje prawa

Ludzie pracujący w UNICEF spisali wszystkie prawa dziecka i stworzyli KONWENCJE PRAW DZIECKA

Jeśli jakiemuś dziecku dzieje się krzywda może się poskarżyć do RZECZNIKA PRAW DZIECKA

Zabawa przy muzyce:

„Ola i Blu” Zatańcz z dzieckiem w domu do piosenki z Króla Lwa [#taniecdladzieci](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=BEu1WLjOokY>

„Korki Supelka” zabawa dydaktyczna

Rodzic przygotowuje kartoniki z liczbami 5-10 i plastikowe korki .

Dziecko losuje kartonik z liczbą (np 9) i układa liczbę korków odpowiadającą liczbie na kartoniku, Rodzic zabiera od dziecka dowolną (2) liczbę korków i mówi np.: *dziewięć odjąć dwa równa się siedem*. Dziecko znowu losuje kartonik i kładzie tyle korków jak liczba napisana jest na kartoniku, rodzic zabiera dowolną liczbę korków .

Gdy nie będzie już korków , zaczynamy dokładać i wprowadzać działanie na dodawanie. itd.

„Ile widzisz korków?” - gimnastyka oka .

Rodziec na srodku stołu kładzie gazetę i kilka korków po prawej stronie gazety, kilka po lewej. Dziecko wykonuje kolejne polecenia : Patrz na gazetę i powiedz „ Ile korków jest po prawej stronie gazety , ile po lewej , ile jest razem korków. Ile jest korków zielonych? , ile białych? później zmieniamy ilość korków i zaczynamy zabawę od początku. Itd.

„Szczęśliwy świat dzieci” praca plastyczna

Rodziec robi pudełko z wyciętym kształtem dziurki do klucza , dziecko zagląda do środka, zaprasza dziecko do zajrzenia przez dziurkę od klucza do krainy szczęśliwych dzieci i wyobrażenia sobie, co tam mogłoby zobaczyć. Następnie dziecko rysuje , co sobie wyobraziło.

[karta pracy litera H h](#)

[karta pracy różnice](#)

Zabawy na 1 czerwca

[Życzenia z okazji Dnia Dziecka](#)

Zagadka:

Wakacyjna to huśtawka,
obozowy hit harcerzy
Hulaj dusza – można chrapać,
niech spróbuje, kto nie wierzy,
Huśtał się w nim bez wahania,
hardy Hubert, a tymczasem,
wpadł huragan, zachwiał drzewem,
druh na ziemię spadł z hałasem.

(Hamak)

„H jak hamak , „h” jak ...zabawa dydaktyczna - dziecko wymienia słowa zaczynające się na spółgłoskę „h”- dzieli słowo na sylaby (ha-mak), proste słowo na głoski(h-a-m-a-k)

Rodzic prezentuje na kartce papieru wielką i małą literę H,h:

dziecko pisze ją w powietrzu, na plecach rodzica, układa na dywanie z klocków, sznurka, guzików, plastikowych korków itp.

[Karta pracy s.19](#)

„Zabawa w basen” dziecko maszeruje po pokoju rodzic wymienia różne style pływania dziecko naśladuje wymieniony styl, odpowiednio się poruszając ramionami: *Płyniemy kraulem do przodu*

-dziecko krąży wyprostowanymi ramionami do przodu, ; *płyniemy kraulem do tyłu*-dziecko krąży wyprostowanymi ramionami do tyłu,; *płyniemy żabką* dziecko wykonuje ramionami ruch imitujący ruch żaby.

„Ręce na huśtawce” zabawa ruchowa dziecko porusza się po pokoju (podskoki, marsz, bieg) na

hasło rodzica- stop, naśladuje ruchy rąk dorosłego ilustrując treść rymowanki:

„W dół i w górę, w dół i górę,

na huśtawce lecę w chmury- dziecko trzyma wyprostowane ręce przed sobą, opuszczają je w dół i podnoszą do góry

W lewo, w prawo, w lewo w prawo

na hamaku mam zabawę- dziecko trzyma wyciągnięte ręce do przodu i zatacza nimi koło w lewą i w prawą stronę naprzemiennie.

„Jesteśmy dziećmi” Śpiewające Brzdące:

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

„Wszystkie dzieci nasze są” Majka Jeżowska

https://www.youtube.com/watch?v=3LTFPS_-57A

Praca plastyczna „Mój wymarzony Dzień Dziecka”- malowanie farbami

[karta pracy- litera H, h](#)

